מלמד שחזן הכנסת אומר להם לחזן וכיוצא לחזן ובלבד שיהא
החזן יכול ולא היה ע"ן שחזן הוא שמא הכנסת כדאיתא ס"ק
בגלח סולת ומנן מ[מלקי]: ספפגנון כו' · כגון ד' מתנות על חמלאה
לחן מעכבות ז' לחם ז' נתן לגלח לחמם כיפר: גמ' סבא מנפש
תורה אור כו': המנחת נסכים קריבים ממילה כו':
ה' עליהם יהו ולכל בהן חיי רוחו והחליטני: מתני' הסולת והשמן אין מעכבין
את היין ולא היין מעכבן. הסולת שעל
המזבח הרוצון אין מעכבות זו את זו: גמ' ת"ר
ומנחתם ונסכיהם הבא מנחה וארח כך הבא
נסכים, רבי אומר זבח ונסכים הבא זבח וארח
כך הבא נסכים. ורבי נמי הכתיב ומנחתם
ונסכיהם: והוא מיבעי ליה למנחתם ונסכיהם
בלילה, ומנחתם ונסכיהם אפילו למחר ורבנן
נמי הכתיב זבח ונסכים: והוא מיבעי ליה
לכדרעידי דאמר רעדי מאין נסכים מתקדשין,
אלא בשחיטת הזבח, ורבי נמי מיבעי ליה
לכדרעידי ורבנן נמי מיבעי ליה למנחתם
ונסכיהם בלילה ומנחתם ונסכיהם אפי' למחר?
אלא היינו טעמייהו דרבנן דכתיב עולה ומנחה, ורבי נמי הכתיב עולה ומנחה: אלא
כבאים עם הזבח דכ"ע לא פליגי דמנחה וארח
כך נסכים דהכתיב עולה ומנחה כי פליגי כ
בבאין בפני עצמן רבנן סברי מרבאין עם
הזבח מנחה וארח כך נסכים בפני עצמן נמי
מנחה וארח כך נסכים, ורבי דתם הוא דאיידי
דאתחיל באבילה נמי לה לבולא מילתא
דאבילה אבל בפני עצמן נסכים עדיפי הואיל
דמיתאמרא שירה עליהו: המתנות שעל
מזבח הרוצון אין מעכבות זו את זו: ת"ר
מנין לכל הניתנין על מזבח הרוצון שנתנן
במתנה אחת שכיפר: שנאמר הם ובתרן
נשפך על מזבח ה' אלהיך: מתני' הפרים
והאילים והכבשים (השעירים) אינן מעכבין
זה את זה ר' שמעון [אומר] אם היו
להם פרים מרובים ולא היו להם נסכים יביא פר אחד ונסכיו
ולא יקריבו כולם בלא נסכים: גמ' הני פרים וכבשים דהיכא דאליסא
דחד כמשפט, כמשפטם כתיב בהו אלא דר"ח ועצרת דחמש הפקודים
אילים

מ' עליהם. לאחם שנתקלין עליהם שם ה' בתפילין יחיו: מתני' פסולה ופטן. על מנחת נסכים אין מעכבין לא סין שלא הביא יין
בגלח סולת ומנן מ[מלקי]: ספפגנון כו'. כגון ד' מתנות על חמלאה
אין מעכבות ז' לחם ז' נתן לגלח לחמם כיפר: גמ' סבא מנפש
תורה אור כו': המנחת נסכים קריבים ממילה כו':
ה' עליהם יהו ולכל בהן חיי רוחו והחליטני: מתני' הסולת והשמן אין מעכבין
את היין ולא היין מעכבן. הסולת שעל
המזבח הרוצון אין מעכבות זו את זו: גמ' ת"ר
ומנחתם ונסכיהם הבא מנחה וארח כך הבא
נסכים, רבי אומר זבח ונסכים הבא זבח וארח
כך הבא נסכים. ורבי נמי הכתיב ומנחתם
ונסכיהם: והוא מיבעי ליה למנחתם ונסכיהם
בלילה, ומנחתם ונסכיהם אפילו למחר ורבנן
נמי הכתיב זבח ונסכים: והוא מיבעי ליה
לכדרעידי דאמר רעדי מאין נסכים מתקדשין,
אלא בשחיטת הזבח, ורבי נמי מיבעי ליה
לכדרעידי ורבנן נמי מיבעי ליה למנחתם
ונסכיהם בלילה ומנחתם ונסכיהם אפי' למחר?
אלא היינו טעמייהו דרבנן דכתיב עולה ומנחה: אלא
כבאים עם הזבח דכ"ע לא פליגי דמנחה וארח
כך נסכים דהכתיב עולה ומנחה כי פליגי כ
בבאין בפני עצמן רבנן סברי מרבאין עם
הזבח מנחה וארח כך נסכים בפני עצמן נמי
מנחה וארח כך נסכים, ורבי דתם הוא דאיידי
דאתחיל באבילה נמי לה לבולא מילתא
דאבילה אבל בפני עצמן נסכים עדיפי הואיל
דמיתאמרא שירה עליהו: המתנות שעל
מזבח הרוצון אין מעכבות זו את זו: ת"ר
מנין לכל הניתנין על מזבח הרוצון שנתנן
במתנה אחת שכיפר: שנאמר הם ובתרן
נשפך על מזבח ה' אלהיך: מתני' הפרים
והאילים והכבשים (השעירים) אינן מעכבין
זה את זה ר' שמעון [אומר] אם היו
להם פרים מרובים ולא היו להם נסכים יביא פר אחד ונסכיו
ולא יקריבו כולם בלא נסכים: גמ' הני פרים וכבשים דהיכא דאליסא
דחד כמשפט, כמשפטם כתיב בהו אלא דר"ח ועצרת דחמש הפקודים
אילים

מ' עליהם. לאחם שנתקלין עליהם שם ה' בתפילין יחיו: מתני' פסולה ופטן. על מנחת נסכים אין מעכבין לא סין שלא הביא יין
בגלח סולת ומנן מ[מלקי]: ספפגנון כו'. כגון ד' מתנות על חמלאה
אין מעכבות ז' לחם ז' נתן לגלח לחמם כיפר: גמ' סבא מנפש
תורה אור כו': המנחת נסכים קריבים ממילה כו':
ה' עליהם יהו ולכל בהן חיי רוחו והחליטני: מתני' הסולת והשמן אין מעכבין
את היין ולא היין מעכבן. הסולת שעל
המזבח הרוצון אין מעכבות זו את זו: גמ' ת"ר
ומנחתם ונסכיהם הבא מנחה וארח כך הבא
נסכים, רבי אומר זבח ונסכים הבא זבח וארח
כך הבא נסכים. ורבי נמי הכתיב ומנחתם
ונסכיהם: והוא מיבעי ליה למנחתם ונסכיהם
בלילה, ומנחתם ונסכיהם אפילו למחר ורבנן
נמי הכתיב זבח ונסכים: והוא מיבעי ליה
לכדרעידי דאמר רעדי מאין נסכים מתקדשין,
אלא בשחיטת הזבח, ורבי נמי מיבעי ליה
לכדרעידי ורבנן נמי מיבעי ליה למנחתם
ונסכיהם בלילה ומנחתם ונסכיהם אפי' למחר?
אלא היינו טעמייהו דרבנן דכתיב עולה ומנחה: אלא
כבאים עם הזבח דכ"ע לא פליגי דמנחה וארח
כך נסכים דהכתיב עולה ומנחה כי פליגי כ
בבאין בפני עצמן רבנן סברי מרבאין עם
הזבח מנחה וארח כך נסכים בפני עצמן נמי
מנחה וארח כך נסכים, ורבי דתם הוא דאיידי
דאתחיל באבילה נמי לה לבולא מילתא
דאבילה אבל בפני עצמן נסכים עדיפי הואיל
דמיתאמרא שירה עליהו: המתנות שעל
מזבח הרוצון אין מעכבות זו את זו: ת"ר
מנין לכל הניתנין על מזבח הרוצון שנתנן
במתנה אחת שכיפר: שנאמר הם ובתרן
נשפך על מזבח ה' אלהיך: מתני' הפרים
והאילים והכבשים (השעירים) אינן מעכבין
זה את זה ר' שמעון [אומר] אם היו
להם פרים מרובים ולא היו להם נסכים יביא פר אחד ונסכיו
ולא יקריבו כולם בלא נסכים: גמ' הני פרים וכבשים דהיכא דאליסא
דחד כמשפט, כמשפטם כתיב בהו אלא דר"ח ועצרת דחמש הפקודים
אילים

[ומפ"ש בגליון מפי מנחת קנאה. ר"ש ומנן]

כתיב בתי דהיכא בפרשת מנחה ותן מנסכיו דר"ח ועצרת דחמש הפקודים: מו' נפקא לן מדכתי: ח' מל הפרד הכ"ע הפרים לאילים קרבי דהא הכתיב בפ' ומתריב הפרים בפ' לאילים אילים לכבשים ומכרר הכתוב ומאי פריך ח' ומדהוא דקדיש ע"ין חיים לקמן (דף לא:) פי' הר"ב נדרים פירוש מנחת נסכים ונסך הנסכים ולמ' משום דאסכיה לשאה חדרין דשאר דחמ בפ"ק דובחים נבי נזיר דכתיב ומנחתו ונסכו נסי ומנחתם ונסכיהם ולחבי ליחדא דרש חמם הכתיב ודעבדת כתיב מיהו קשה דפ"ק דובחים פריך מנחת מנחתו נסך נסכו מאי דרשת בנו תרוא מבעיא לה מנחתם ונסכיהם בלילה אלמא דרשי לא אע"ג דלא כתיב בית. אשה. ושמא מיתורא הי"ו דרשי ליה דתחלק הוא לפירושי ותריב"א מיישב הקושיא ואומר דבקרבנות הוא יש בהם שתי מעשים ביום ואחר ומחרב מיתור (רש"ם) [ומש"ה] דרשי הכתי כן תרוא דחמם נבי נזיר מיתור הוא"ה הלא אינצריך הכא הרי בלילה ולמאחר דחמם הכי מפיק תרוייהו מסנחתם ונסכהם ר"ל דבהר דגלי הכא ראין חילוק בין לילה ולמאחר גלי ה"ל ר"ש ל"ל ע"ק דובחים מפרי הוא דרשי אפי' למחר ומסנחתם ונסכיהם דבחים שני שהוא שב לפורים ולאילים ואע"ג דפרנה דרשינן נישלן חמם בגו דרשי מיתורא ומים הלכה למשה מסיני הוא בלילה משום דכתיב קרא ביחוקאל ודבהת דהא דכתיב נמי דרשי מנחת נסכיהם ר"ל דבהר דגלי הכא ראין חילוק בין לילה ולמאחר גלי ה"ל ר"ש ל"ל ע"ק דובחים מפרי הוא דרשי אפי' למחר ומסנחתם ונסכיהם דבחים שני שהוא שב לפורים ולאילים ואע"ג דפרנה דרשינן נישלן חמם בגו דרשי מיתורא ומים הלכה למשה מסיני הוא בלילה משום דכתיב קרא ביחוקאל ודבהת דהא דכתיב נמי דרשי מנחת נסכיהם ר"ל דבהר דגלי הכא ראין חילוק בין לילה ולמאחר גלי ה"ל ר"ש ל"ל

[ומפ"ש בגליון מפי מנחת קנאה. ר"ש ומנן]

מלמד שחזן הכנסת אומר להם לחזן וכיוצא לחזן ובלבד שיהא
החזן יכול ולא היה ע"ן שחזן הוא שמא הכנסת כדאיתא ס"ק
בגלח סולת ומנן מ[מלקי]: ספפגנון כו'. כגון ד' מתנות על חמלאה
אין מעכבות ז' לחם ז' נתן לגלח לחמם כיפר: גמ' סבא מנפש
תורה אור כו': המנחת נסכים קריבים ממילה כו':
ה' עליהם יהו ולכל בהן חיי רוחו והחליטני: מתני' הסולת והשמן אין מעכבין
את היין ולא היין מעכבן. הסולת שעל
המזבח הרוצון אין מעכבות זו את זו: גמ' ת"ר
ומנחתם ונסכיהם הבא מנחה וארח כך הבא
נסכים, רבי אומר זבח ונסכים הבא זבח וארח
כך הבא נסכים. ורבי נמי הכתיב ומנחתם
ונסכיהם: והוא מיבעי ליה למנחתם ונסכיהם
בלילה, ומנחתם ונסכיהם אפילו למחר ורבנן
נמי הכתיב זבח ונסכים: והוא מיבעי ליה
לכדרעידי דאמר רעדי מאין נסכים מתקדשין,
אלא בשחיטת הזבח, ורבי נמי מיבעי ליה
לכדרעידי ורבנן נמי מיבעי ליה למנחתם
ונסכיהם בלילה ומנחתם ונסכיהם אפי' למחר?
אלא היינו טעמייהו דרבנן דכתיב עולה ומנחה: אלא
כבאים עם הזבח דכ"ע לא פליגי דמנחה וארח
כך נסכים דהכתיב עולה ומנחה כי פליגי כ
בבאין בפני עצמן רבנן סברי מרבאין עם
הזבח מנחה וארח כך נסכים בפני עצמן נמי
מנחה וארח כך נסכים, ורבי דתם הוא דאיידי
דאתחיל באבילה נמי לה לבולא מילתא
דאבילה אבל בפני עצמן נסכים עדיפי הואיל
דמיתאמרא שירה עליהו: המתנות שעל
מזבח הרוצון אין מעכבות זו את זו: ת"ר
מנין לכל הניתנין על מזבח הרוצון שנתנן
במתנה אחת שכיפר: שנאמר הם ובתרן
נשפך על מזבח ה' אלהיך: מתני' הפרים
והאילים והכבשים (השעירים) אינן מעכבין
זה את זה ר' שמעון [אומר] אם היו
להם פרים מרובים ולא היו להם נסכים יביא פר אחד ונסכיו
ולא יקריבו כולם בלא נסכים: גמ' הני פרים וכבשים דהיכא דאליסא
דחד כמשפט, כמשפטם כתיב בהו אלא דר"ח ועצרת דחמש הפקודים
אילים

מ' עליהם. לאחם שנתקלין עליהם שם ה' בתפילין יחיו: מתני' פסולה ופטן. על מנחת נסכים אין מעכבין לא סין שלא הביא יין
בגלח סולת ומנן מ[מלקי]: ספפגנון כו'. כגון ד' מתנות על חמלאה
אין מעכבות ז' לחם ז' נתן לגלח לחמם כיפר: גמ' סבא מנפש
תורה אור כו': המנחת נסכים קריבים ממילה כו':
ה' עליהם יהו ולכל בהן חיי רוחו והחליטני: מתני' הסולת והשמן אין מעכבין
את היין ולא היין מעכבן. הסולת שעל
המזבח הרוצון אין מעכבות זו את זו: גמ' ת"ר
ומנחתם ונסכיהם הבא מנחה וארח כך הבא
נסכים, רבי אומר זבח ונסכים הבא זבח וארח
כך הבא נסכים. ורבי נמי הכתיב ומנחתם
ונסכיהם: והוא מיבעי ליה למנחתם ונסכיהם
בלילה, ומנחתם ונסכיהם אפילו למחר ורבנן
נמי הכתיב זבח ונסכים: והוא מיבעי ליה
לכדרעידי דאמר רעדי מאין נסכים מתקדשין,
אלא בשחיטת הזבח, ורבי נמי מיבעי ליה
לכדרעידי ורבנן נמי מיבעי ליה למנחתם
ונסכיהם בלילה ומנחתם ונסכיהם אפי' למחר?
אלא היינו טעמייהו דרבנן דכתיב עולה ומנחה: אלא
כבאים עם הזבח דכ"ע לא פליגי דמנחה וארח
כך נסכים דהכתיב עולה ומנחה כי פליגי כ
בבאין בפני עצמן רבנן סברי מרבאין עם
הזבח מנחה וארח כך נסכים בפני עצמן נמי
מנחה וארח כך נסכים, ורבי דתם הוא דאיידי
דאתחיל באבילה נמי לה לבולא מילתא
דאבילה אבל בפני עצמן נסכים עדיפי הואיל
דמיתאמרא שירה עליהו: המתנות שעל
מזבח הרוצון אין מעכבות זו את זו: ת"ר
מנין לכל הניתנין על מזבח הרוצון שנתנן
במתנה אחת שכיפר: שנאמר הם ובתרן
נשפך על מזבח ה' אלהיך: מתני' הפרים
והאילים והכבשים (השעירים) אינן מעכבין
זה את זה ר' שמעון [אומר] אם היו
להם פרים מרובים ולא היו להם נסכים יביא פר אחד ונסכיו
ולא יקריבו כולם בלא נסכים: גמ' הני פרים וכבשים דהיכא דאליסא
דחד כמשפט, כמשפטם כתיב בהו אלא דר"ח ועצרת דחמש הפקודים
אילים

[ומפ"ש בגליון מפי מנחת קנאה. ר"ש ומנן]

מ' עליהם. לאחם שנתקלין עליהם שם ה' בתפילין יחיו: מתני' פסולה ופטן. על מנחת נסכים אין מעכבין לא סין שלא הביא יין
בגלח סולת ומנן מ[מלקי]: ספפגנון כו'. כגון ד' מתנות על חמלאה
אין מעכבות ז' לחם ז' נתן לגלח לחמם כיפר: גמ' סבא מנפש
תורה אור כו': המנחת נסכים קריבים ממילה כו':
ה' עליהם יהו ולכל בהן חיי רוחו והחליטני: מתני' הסולת והשמן אין מעכבין
את היין ולא היין מעכבן. הסולת שעל
המזבח הרוצון אין מעכבות זו את זו: גמ' ת"ר
ומנחתם ונסכיהם הבא מנחה וארח כך הבא
נסכים, רבי אומר זבח ונסכים הבא זבח וארח
כך הבא נסכים. ורבי נמי הכתיב ומנחתם
ונסכיהם: והוא מיבעי ליה למנחתם ונסכיהם
בלילה, ומנחתם ונסכיהם אפילו למחר ורבנן
נמי הכתיב זבח ונסכים: והוא מיבעי ליה
לכדרעידי דאמר רעדי מאין נסכים מתקדשין,
אלא בשחיטת הזבח, ורבי נמי מיבעי ליה
לכדרעידי ורבנן נמי מיבעי ליה למנחתם
ונסכיהם בלילה ומנחתם ונסכיהם אפי' למחר?
אלא היינו טעמייהו דרבנן דכתיב עולה ומנחה: אלא
כבאים עם הזבח דכ"ע לא פליגי דמנחה וארח
כך נסכים דהכתיב עולה ומנחה כי פליגי כ
בבאין בפני עצמן רבנן סברי מרבאין עם
הזבח מנחה וארח כך נסכים בפני עצמן נמי
מנחה וארח כך נסכים, ורבי דתם הוא דאיידי
דאתחיל באבילה נמי לה לבולא מילתא
דאבילה אבל בפני עצמן נסכים עדיפי הואיל
דמיתאמרא שירה עליהו: המתנות שעל
מזבח הרוצון אין מעכבות זו את זו: ת"ר
מנין לכל הניתנין על מזבח הרוצון שנתנן
במתנה אחת שכיפר: שנאמר הם ובתרן
נשפך על מזבח ה' אלהיך: מתני' הפרים
והאילים והכבשים (השעירים) אינן מעכבין
זה את זה ר' שמעון [אומר] אם היו
להם פרים מרובים ולא היו להם נסכים יביא פר אחד ונסכיו
ולא יקריבו כולם בלא נסכים: גמ' הני פרים וכבשים דהיכא דאליסא
דחד כמשפט, כמשפטם כתיב בהו אלא דר"ח ועצרת דחמש הפקודים
אילים

[ומפ"ש בגליון מפי מנחת קנאה. ר"ש ומנן]

הגהות ציון [א] הוסיף מ"ל ר"ל ר"ש כמתנות הוא אמן: [ב] לי לאמרו: [ג] מלה אמר: [ד] לאמרו: [ה] ל"ל מתנות הנסכים: [ו] מלה אמר: [ז] לאמרו:

(ג) רש"ר ר"ש ולמפי וכי סיום מנחת יכול לקריב וכו': (ב) שם בסס"ד ובלינה סס"ד ולמ"ב ס"ם מתיקת אבא לין
ם נסכים בכלליהם הוא מקרקין אלא בכמתנה אבא דכל אמן מלמד: (ג) ר"ח שלם וכי מנחה סס"ד ולמ"ב ס"ם מתיקת
עליהו על כנסכים המרים סלים מיה מנחת יכול לקריב מנחה כמשפטן מנחה מיכולת (ד) ר"ח כמשפטן מנחה מיכולת סס"ד ולמ"ב ס"ם דומים מקפדים
כל מקרבנות הכי מקפדים נסכי דלים ומנחה כל"ל ומ"ל: (ה) ר"ח אלא הכי מקרי ומ"ל ר"ם דומים מקפדים

אילים

אילים

איל